

Vi

Vi leved' titusind år i tavshed
mellem to sekunder stirrende ud i regnen
Vi leved' hver eneste dag i tasmørke
bag de blå gardiner ventende på en chance

Vi venter hver en
dag på at mørket
skal falde på så
vi kan leve vort
liv i fulde drag
i underverdens
ly for alskens regn

Vi ledte og søgte på tidens strand
mellem sten og grus, som efter en kostbar perle
Vi stirred' i mørket mellem stjernerne
for at se passagen ud til de andre verd'ner

Vi venter hver en
dag på at mørket
skal falde på så
vi kan leve vort
liv i fulde drag
i underverdens
ly for alskens regn

Vi har gået i gaderne
og samlet tabte ord
i en fløjelshat
Vi har stået på hjørnerne
og set jer allesammen
gå forbi

Vi skilte i'erne fra Verne
og begravede dem omhyggeligt hver for sig
Vi rejste derefter ud hver for sig
for at mødes igen, ventende på signaler

Vi venter hver en
dag på at mørket
skal falde på så
vi kan leve vort
liv i fulde drag
i underverdens
ly for alskens regn